

Umut Olabilmek (1)

İçeriği Yazan: [Hürriyet POYRAZ](#) [1] Zaman: Per, 21/07/2011 - 21:28

Yazar: Hürriyet POYRAZ

Bu yazı dizisi; bu

satırların yazarının da kendini içinde saydığı, en genel tanımıyla Kemalist (Cumhuriyetçi, sol, sosyal demokrat, demokratik sol, ulusalcı...) diye anılan çevre ile bu çevrede -etkin ya da edilgen olarak- yer tutan kitlelere ve bu kitleye önderlik yapanlara ilişkin görece kısa ve kişisel bir değerlendirme olacaktır.

Günümüzde küreselleşme (piyasaları, devletleri, politikaları kuralıslaştırılma ve hatta kurumsuzlaştırılma) sürecine direnen mekanizmaların daha çok ulusal ekonomiden, üretimden, halkçılıktan, anayasal kurumların savunulmasından söz etmesi beklenilir. Türkiye ölçeğinde bu söylemleri az veya çok yerine getirip geniş kitleleri arkasına alabilenlerin "ulusalcılar" olarak anılan kesim olduğu açıktır. [Emrah Özdemir'in yazısında](#) [2]küreselleşmeye karşı duran direnç odaklarının, genel olarak, *yeni söylem geliştirmekten çok*, yalnızca *koruyuculuk* çizgisinde siyasa izlediklerini belirtilmişti. Bir biçimde savunma görevini yerine getiren ulusalcılar, ne yazık ki yeni söylem geliştirmekten yoksun kalmışlardır. Genel ya da özel birçok etkenin bu sonucu getirdiği söylenebilir. Kısaca bu etkenlere de değinilmeye çalışılacaktır.

Yazının başlığı **"Umut Olabilmek"**... Bu yazının da amacı değerlendirmeler ie Türkiye için ulusalcı-Kemalist seçeneğin *umut olabilmesi* açısından sonuç ortaya koymaktır.

Örgüt(ler) İçi Sorunlar

Evet; siyasal, iktisadi, toplumsal genel durumdan (konjonktür) söz etmemiz gerekecek; ancak kuramsal olarak çok yeri olmasa da özgül bir konuya öncelik vermek istiyorum: çalışma/örgüt ahlakı.

Ahlak, kısaca *toplum içinde kişilere yüklenen yazılı olmayan kurallar* olarak tanımlanıyor. Siyasette, felsefede (etik) birçok özgül tanımı da bulunmaktadır. Uzun bir konu olduğundan doğrudan konuyla ilgili bölüme geçmekte yarar var.

Birtakım kimseler, örgüt ahlakına veya siyasi ahlaka **“Makyavelist”** olarak bakabilir; bu, kişilerin kendi seçimidir; başka bir düzlemde tartışılır. Ancak konumuz Kemalistlerle ilgili olduğu için konuyu -doğal olarak- **Mustafa Kemal**’in bakış açısıyla ele almak gerekir.

Örgütler, insanlardan oluştuysa da bir **organizma** olarak ele alındığında artık **o insanların toplamından daha fazla ve daha farklı** bir oluşum durumuna gelir. Ancak, ülkemizdeki yapılarda, genel olarak çalışma ve düşün temelli değil, kişiler temelli örgüt içi politika(lar) izlenmektedir. Egemen olan anlayış örgütçülüğe, siyasetçiliğe, davaya değil; listeciliğe, kulışçılığa, onun bunun adamı olmaya, kariyerizme dayanmaktadır. Ekonomiyi, dış siyaseti, kültürü, toplumsal yaşamı vs. konuşmak gerekir; ancak böylesi bir ahlak sorunu varken hangi politika uygulanabilir ki?.. Örneğin, örgütteki bir birey, eğer listeciye, liste kapma yarışında kendi anlayışına karşıt bir görüşle çıkar ortaklığına dayanarak bir birliktelik sağlamaz mı? Bu güne kadar buna yakın örnekler görmedik mi?

Öncelikle temel çalışma anlayışını ortaya koymak gerekir: Düşünceler, planlar mı tartışılmalıdır; yoksa kişiler mi?

Eğer Atatürkçü olduğunuzu öne sürüyorsanız yanıtın net olduğunu düşünmekteyim. Yine de **Atatürk**’ten birkaç alıntı yapmakta yarar var:

“Benim havarilerim yoktur. Memleket ve millete kimler hizmet eder ve hizmet liyakat ve kudretini gösterir ise, ‘havari’ onlardır.” Bu sözü, aslında açıkça Atatürk’ün anlayışını ortaya koymaktadır. Yani **Atatürk**, kendisinin “adamı” olmadığını, ancak düşünce ve çalışmanın “adamı” olabileceğini vurguluyor.

Gazi Mustafa Kemal, başka bir sözünde de kişiselliğe vurgu yapıyor:

“Memleket işlerinde, millet işlerinde, gerçek işlerde duyguya, hatıra, kardeşliğe ve dostluğa bakılmaz.”

Kuramsal olarak çok fazla ele alınabilecek bir başlık gibi görünmemesine karşılık, uygulamalı açıdan bakıldığında çok yaşamsal bir konu olan “örgüt ahlakı”nın önemi yadsınamayacak kadar büyüktür. **Aynıyla vakidir...**

Örgüt ahlakının başka bir boyutu ise “dürüstlük”tür. Gizli gündemlerle, arkadan iş çevirmelerle yürütülen siyaset (!) batmak zorundadır. Burada, bir siyaseti başlatıp, süreç içinde bazı uygulamaları yapmaktan söz edilmiyor elbette. Örgüt(lerin) içinde konumlanmak üzere yapılan, (düşün ve eylem temelli değil) birtakım düzenbazlıklar söz konusudur. Türk siyasal yaşamına, hatta yakın döneme bakarak bu kimselerin sonlarını anımsamak da

okuyucuya bırakıldı. Bu konuda **Atatürk**'ün sözlerini alıntılar yapmak da yazıya zenginlik katacaktır:

"Gizli iş gizli kalmaz. Er geç meydana çıkar. İyisi mi başından açık olun, açık, açık!"

"Birtakım özel ve saklı amaçları gizleyerek; kalbinde, vicdanında tutarak; sebep diye olur olmaz şeyleri söylemek doğru değildir."

Kişisellik ancak şu biçimde geçerli sayılmalıdır: Ahlıksız, listeci, kulisçi, dürüst olmayan vb. kimselerin örgütlere zarar vermesini engellemek amaçlı olarak bu tarz işleri düzenleyenlerin acılı da olsa bünyeden koparılması. Çünkü bu tarz bireylerle çalışmak zorunda kalmak; yolda (örgütsel davada) ilerlerken ufka (amaca) bakmaktan çok, sağımızı solumuzu kollamaya benzeyecektir. Kuşkusuz bu sonuç da yolda ilerlemeyi değil, olduğumuz yerde saymayı getirecektir.

* * *

Tam bu noktada, örgüt içinde kişisel kavgalarla değil de zihinsel olarak yerinde saymayı belirtmek, iki konuyu birleştirmek açısından yararlı olabilir. Kemalist (ve türevleri) oluşumlarda Atatürkçülüğü, **Prof. Kışlalı**'nın deyişiyle yalnızca *"geçmişin bekçiliği"* olarak gören -gücü yadsınamayacak- bir kitle var. Bu kitle, yeni bir şey yapmak isteyenleri de çoğunlukla engellemekte ve bu davranışlarıyla listecilikle/kişisellikte olmasa da anlayış olarak örgütlerin yerinde saymasına neden olmaktadır. Kaygılar bazen yerinde olsa da Atatürkçülüğü "bekçilik" düzeyine indirgemek; örgütlerin yapısına, devinmesine zarar vermekte ve yanlış yapmama korkusuyla "hiçbir şey yap(a)mama" durumuna düşürmektedir.

Ayrıca marjinaler ve "görüntüde Atatürkçü" oluşumlar da vardır ki, bu öbekler de zaten Kemalizm'in dışına çıktıklarından, her açıdan bu savaşıma zarar vermektedirler ve "hiçbir şey yaptırmayan" çevrelerin elini güçlendirmektedir.

Bazı kimselerin kişisel çekişmelerine dayanan uygulamadaki bu sorunları çözmeden geleceğe yön vermek, umut olabilmek olanaklı değildir. Bu konuyu birincil olarak dile getirmemizin nedeni de budur. Anılan bu sorunları çözmeden yola çıkılamaz... Çıktığını sananlar da ötelediklerini sandıkları bu sorunlarla yüzleşmek zorunda kalırlar. Onun için bu başlık konunun gövdesi değilse de "olmazsa olmazı"dır.

(Devam edecek)

iletisim@politikadergisi.com

Devam Eden İçerik: [Umut Olabilmek \(2\)](#) [3]

Yorumlar

sayın Poyraz, Bu yazının

İçeriği Yazan: İzzet Kütükoğlu Zaman: Per, 21/07/2011 - 22:26

sayın Poyraz, Bu yazının altına imza atarım. Umut veremeyenler umut olamazlar, Atatürk nerede, bugünkü Atatürkçü nerede ben Atatürk' hayran biriyim. Buna karşın biri bana Atatürkçü dese bunu hakaret sayarım! yazınızda Atatürk'ü çok iyi anlatan Atatürkten sözler vermişsiniz. Atatürk nerede? bugünün Atatürkçüsü, ulusalcısı, kemalisti nerede? O Türk milletini ayağa kaldıran hemde o şartlarda bir umuttur. O bir güneştir. bu günün Atatürkçü kemalist vede ulusalcı liderleri gaz lambası bile değillerdir.

Şimdi bunlar bu millet bize neden itibar etmiyor diye düşünüyorlardır. Umut vermiyorsun da onun için. Neden milletin AKPy'e oy verdiğini kemalist Atatürkçü vede ulusalcı partilerin neden oy alamadığını düşünen varsa, hiç düşünmesinler onların kafası bunu çözmez!

Atatürk dünyaya gelip de seçimde oy kullanacak olsa, CHP ye oy mu verir?

Vermez! o ülkenin menfaati nerede ise ona oy verir.

Olur ya bu seçimde bu yorum sahibinin kime Oy verdiğini merak edenler olabilir.

Görüşüm şudur. Memleket için hayırlı olan AKP'nin iktidar olmasıdır. Buna karşın ben AKPy'e oy vermedim. çünkü AKP iktidar olmak için gerekli oyu zaten alabilecekti. benim AKP ye oy vermemin anlamı olamazdı. Oysa oy kıymetliydi. CHP ye oy versem kendinde bir keramet vehmedecekti. MHPye versem oda öyle. Bu düşüncelerle hiç değilse halk itibar etmiyor diye yeni partilerin kurulmasından vaz geçilmesin diye, yeni parti kuracak olanların da bir umudu olsun diye yeni bir partiye oy verdim.

Ne yani? nasıl olsa bu partinin şansı yok diye, Üç partiden birine mi oy verseydim?

Sayın POYRAZ yaptığınız analiz ve değerlendirmelerin çok doğru ve isabetli olduğunu düşünüyorum.

Sizi kutlarım.

Saygılarımla.a

- [Güncel](#) [4]

Kaynak URL (30/04/2024 - 02:50 tarihinde yazdırıldı):

<https://www.politikadergisi.com/makale/umut-olabilmek-1>

Bağlantılar:

[1] <https://www.politikadergisi.com/pd-uye/hurriyet-poyraz>

[2] <http://politikadergisi.com/makale/yeni-duzende-kilicdaroglundun-yeri>

[3] <https://www.politikadergisi.com/makale/umut-olabilmek-2>

[4] <https://www.politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>